

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010130
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816010130.3

Rozhodnutie

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného Z. M. na hlavnom pojednávaní dňa 29. júna 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. M., E. X.X.XXXX K. G., F. Z., I. A. Z., J. Č. K. K. J. K. Ú. E. K. J. F. S. W. E. K. K. U.,

je vinný, že:

dňa 1.7.2014 v Handlovej vylákal od poškodeného A. A. jeho motorové vozidlo Škoda SuperB, evidenčné číslo: Z. XXXEY, VIN: J. - evidované na osobu P. S., ktoré zakúpil poškodený za sumu 14.500,- eur, pod zámienkou ohodnotenia motorové vozidla znalcom a jeho následného predaja leasingovej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., vyžiadal od P. S. splnomocnenie k predaju vozidla vypísané len v časti splnomocniteľ, kde mal, podľa dohody, obvinený neskôr dopísať leasingovú spoločnosť, ktorej mal motorové vozidlo predať, avšak obvinený predmetné vozidlo predal bez vedomia a súhlasu A. A. osobe B. D. za sumu 14.500 eur a dňa 4.7.2014 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Prievidzi ho na základe predmetného splnomocnenia prepísal na B. D., poškodenému predložil falošnú kúpnu zmluvu č. XXXXXXXX/XX medzi P.Á. S. - ako predávajúcim a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako kupujúcim, ktorú sám vyhotovil, v zmysle ktorej mala vozidlo kúpiť spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., za sumu 17.500,- eur a následne vyplatil A. A. sumu 5.000,- eur ako splátku od leasingovej spoločnosti, pričom v skutočnosti k uzavretiu kúpnej zmluvy s leasingovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., nedošlo a kúpnu cenu od B. D. vo výške 9.500,- eur si ponechal pre seba a tým sa na úkor poškodeného A. A. obohatil vo výške 9.500,- eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“).

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza - sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 9.12.2015, právoplatný 29.12.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaväzuje k náhrade škody v prospech poškodeného A. A., nar. XX.X.XXXX v Handlovej, trvale bytom G., Ul. I. D., vo výške 9.500,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného Z. M. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedkov A. A. (ďalej len poškodený), svedka P. S., K. I., O. D., B. D., A.U. I., oboznámil sa s výpoveďou svedka Mgr. B. M. z prípravného konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že poškodeného pozná dlhšie, vedel že svedok D. chce kúpiť auto. Auto našiel na inzerát. Auto zakúpil on z peňazí, ktoré si požičal od poškodeného, v tom čase nemal takú sumu peňazí, ako bola kúpna cena vozidla. Dohodli sa s poškodeným, že zisk si rozdelia, každý mal získať po 500 eur, poškodený mu mal len požičať peniaze, určite sa jemu nemalo auto predávať, požičal mu 14.000 eur. Pôvodne malo byť vozidlo zaevidované na poškodeného, prečo bolo nakoniec napísané na svedka S.Ó.J., nevedel povedať, rozhodol tak poškodený. On poškodenému nepovedal, komu auto predajú, pretože vedel, že sa s kupujúcim pozná a nechcel, aby sa dohodli (ako sa hovorí) za jeho chrbtom. On vozidlo predal D.. Peniaze poškodenému vrátil hneď po predaji vozidla, boli to jeho peniaze, ktoré získal z trestnej činnosti, z ktorej je už aj odsúdený - poškodení I., D., bolo to 14.500 eur. Vyplácal mu ich pri garáži, nikto iný pri tom nebol, nevystavovali si k tomu ani žiadne potvrdenia, rovnako ako neboli také potvrdenia vystavené ani pri požičiavaní peňazí. Poškodený mu vtedy dal i kľúče, dostal len jedny kľúče od vozidla, prečo len jedny, nevedel vysvetliť, neskôr mu mal dať i druhý kľúč, nemal ho pri sebe, nikdy mu ho však neodovzdal, doklady od vozidla, dal mu i overené splnomocnenie. Doklady podpísané S.J., nevie presne, kedy mu boli odovzdané, bol s poškodeným denne, takže nevie, kedy mu ich dal podpísať. Splnomocnenie bolo S. overené na matrike v Handlovej, bolo tak, aby mohol vozidlo prepísať na hocikoho, že ide vozidlo sa predávať cez leasing, tak splnomocnenie malo byť čisté. Vyhotovil zmluvu, akoby sa auto predávalo leasingom, je to tá zmluva, ktorá je i v trestnom spise. V dokladoch sú uvádzaní iní kupujúci - Q - Car, i na preberacom protokole je uvedená iná spoločnosť Stanla, s.r.o., mal i pečiatku tejto spoločnosti, nevedel vysvetliť, odkiaľ mal túto pečiatku, sa nevedel vyjadriť, možno s nimi v minulosti obchodoval. Bolo to tak urobené ním len preto, aby poškodený nevedel, že vozidlo sa predáva D.. Dal mu ich vtedy, keď od neho preberal auto. Poškodenému tvrdil, že auto sa ide predávať formou leasingu. Určite poškodeného nepodviedol peniaze mu vrátil. Je pravdou, že poškodenému uvádzal iného kupujúceho, no tomu bolo jedno, komu sa auto predáva, hlavne že dostal peniaze. Prečo poškodený tvrdí to, čo tvrdí, si myslí, že je preto, že bol poškodený, na to nevedel, vie, že od neho peniaze nedostane, i keď mu ich už vrátil. Je pravdou, že i v minulosti bol právoplatne odsúdený za opakovaný predaj motorových vozidiel.

Poškodený vypovedal, že prišiel za ním obžalovaný, či vie zohnať peniaze, že on vie zohnať auto, ktoré sa predá. Súhlasil s tým, vozidlo malo byť písané na synovca S., on má exekúcie, a preto nemohol vozidlo napísať na seba. Obžalovaný mal zohnať kupca, tvrdil mu, predávajúci nechce vozidlo predávať cez leasingovú spoločnosť a kupec nemá peniaze, a preto to bude predávané pre leasingovú spoločnosť. Potreboval mať podpísané splnomocnenie pre tú leasingovú spoločnosť, že je ju oprávnený zastupovať, údajne tam spolupracoval s nejakou pani, to mu bolo i overené odovzdané spolu s vozidlom. Vozidlo sa od predávajúceho kupovalo v Prievidzi, kupovali ho za 14.500 eur, išlo o vozidlo Škoda Superb, napísalo sa na synovca, vyplatil on svoje peniaze. Na predaji sa malo i zarábať. Neskôr si zobral auto obžalovaný, že ide s vozidlom na obhliadku do leasingovej spoločnosti, neskôr si mal prísť pre doklady. Vozidlo

mal doniesť naspäť. Asi o deň - dva priniesol kúpnu zmluvu, odovzdávací protokol a splnomocnenie, odovzdal mu ich pred bytom, kde býva, bol tam aj S.. On chcel, aby mu boli peniaze poslané na účet, obžalovaný to nechcel. Keď sa pýtal, kedy prinesie vozidlo, tvrdil mu, že vozidlo si nechala leasingová spoločnosť, a tvrdil mu, že peniaze mu pošle, to sa však nestalo, peniaze mu za odpredaj vozidla nedal, poslal mu len jednu splátku vo výške 5.000 eur, tvrdil mu, že mu ich neposlali, potom sa začal zatajovať. Obžalovaný priniesol doklady od leasingovej spoločnosti a finančnej spoločnosti. Stále ho ubezpečoval, že to tak urobí, že má takto rozrobené ešte asi 3 autá. Obžalovanému dal technický preukaz od vozidla a jeden kľúč od vozidla. Druhý mu povedal, že odovzdá, keď mu vyplatí peniaze. Osobu D. pozná, nemali spolu však žiadne konflikty, že on by mal byť kupcom, nevedel. D. mal obžalovaný dať aj druhý kľúč, no nebol to pravý kľúč, obžalovaný mu tvrdil, že sa pomýlil, že je to kľúč od iného auta. Obžalovaný mu pred kúpou vozidla tvrdil, že nemá peniaze, keby mal, tak by si vozidlo predsa kúpil sám, mali obaja niečo zarobiť, od kúpnej ceny a rozdielu od kúpnej ceny a vyplatenia leasingovej spoločnosti mali zarobiť spolu asi 1.500 eur. Peniaze z leasingovej spoločnosti mu mali byť určite vyplatené na účet, číslo účtu obžalovanému uviedol. Ako poškodený uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 9.500 eur.

Skutočnosti ohľadne predaja vozidla, evidencie na jeho osobu, dôvodu, zhodne ako poškodený popísal i svedok P. S..

Svedkyňa K. I. potvrdila, že ona kúpu predmetného vozidla realizovala cez svedka O. D., vozidlo bolo písané na jeho manželku. Vozidlo ona od neho zobrala formou leasingu z leasingovej spoločnosti zo Žiliny. Kto bol pôvodný majiteľ, sa ona nevedela vyjadriť, zistila to až v rámci vyšetrovania. Jej vozidlo bolo zaistené políciou pre nevysporiadané vzťahy obžalovaného s poškodeným, bližšie sa nevedela vyjadriť.

Svedok O. D. vypovedal, že predmetné vozidlo kupoval od obžalovaného, predávajúci bol pán S., kupovalo sa na jeho manželku, nakoniec ho od nej kupovala svedkyňa I. cez leasing. On peniaze, ktoré boli poukázané leasingovou spoločnosťou, vyplatil obžalovanému, dňa 11.7.2014 mu odovzdal 10.000 eur a na druhýkrát dňa 14.7. 2014 to bolo 5.000 eur, boli to peniaze, manželka ich dostala na účet. Obžalovaný mu tvrdil, že peniaze odovzdal poškodenému. S vozidlom mu boli odovzdané len 1 kľúče, druhé kľúče mu mali byť odovzdané po vyplatení druhej časti kúpnej ceny, kľúč mu však nebol odovzdaný. Pri preberaní vozidla od obžalovaného tomuto neodovzdával žiadne peniaze, tie boli vyplácané až po vybavení leasingu. Pre získanie kľúčov kontaktoval preto poškodeného, že on je v tom určitým spôsobom zainteresovaný, sa však dozvedel až neskôr, nie pri predaji vozidla, ten mu tvrdil, že nemal vyplatenú kúpnu cenu, že dostal len 5.000 eur.

Svedkyňa B. D. potvrdila, že dané vozidlo bolo jej manželom kupované na ňu, no bližšie okolnosti kúpy ona nevedela súdu popísať, pretože všetko to vybavoval manžel, ona bola len uvedená ako kupec.

Svedkyňa A. I. sa k predmetu skutku podanej obžaloby nevedela bližšie vyjadriť. V čase, keď malo dôjsť ku skutku, žila s obžalovaným. Obžalovaný bol v tom čase v zlej finančnej situácii. Či mal obžalovaný v období júl 2014 finančnú hotovosť vo výške 14.000 eur, sa nevedela vyjadriť, každý mal svoje peniaze. Ak v prípravnom konaní vypovedala, že v takom období určite nemal takú hotovosť, uviedla, že ona sa nevie k tomu vyjadriť, ona ich u neho nevidela, pretože ich nemal, jednoznačne v prípravnom konaní vypovedala, vysvetlila, že neskôr rozmýšľala a došla k tomu, že sa nevie k tomu vyjadriť. Vie, že obžalovaný poznal aj poškodeného aj svedka D.. Počas návštev vo výkone trestu sa s obžalovaným o skutku nerozprávali.

Z oboznámenej výpovede svedka Mgr. B. M. z prípravného konania nevyvstali žiadne podstatné skutočnosti k predmetu skutku, svedok vypovedal len o uzatvorenej leasingovej zmluve so svedkyňou I. a spoločnosťou VB Leasing Sk, s.r.o. Predmetom leasingu bolo vozidlo Škoda Superb Combi, dodávateľ leasingu MIBA CAR Insurance Group, s.r.o., Žilina, čo potvrdzovali i oboznámené listinné dôkazy (č.l. 45).

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania, z nich listinnými dôkazmi na č.l. 52-57, z ktorých vyplýva pôvodný vlastník vozidla Škoda Superb čiernej farby Z. C., žiadosťou č.l. 63-64 - o prihlásenie vozidla na B. D. z 4.7.2014 a splnomocnením č.l. 65 z 4.7.2014, na č.l. 66-76 týkajúce sa nadobudnutia vozidla svedkyňou I., no predovšetkým listinnými dôkazmi, ktoré potvrdzujú, že vozidlo bolo prevedené na svedka S. č.l. 58-59, žiadosť na prihlásenie vozidla na túto

osobu z 27.6.2014, kúpnu zmluvou z 1.7.2014, podľa ktorej P. S. mal vozidlo dňa 1.7.2014 predávať spoločnosti Consumer Finance Holding, za sumu 17.500 eur, preberací a odovzdávací protokol č.l. 81, kde preberajúcim subjektom je uvádzaná spoločnosť Stanla, s.r.o., (listiny, o ktorých vypovedal tiež obžalovaný).

I keď obžalovaný spáchanie skutku tak, ako mu to kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby, popiera, popísal spôsob, ako a prečo k predaju vozidla pre svedka D. došlo, jednoznačne uviedol, že finančné prostriedky z predaja vozidla boli poškodenému ním vyplatené, súd jeho výpoveď hodnotí ako nevierohodnú, rozporuplnú a vyvrátenú ostatnými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, z nich predovšetkým výpoveď poškodeného, svedka S., D., ako i oboznámené listinné dôkazy. Súdu nebol v rámci vykonaného dokazovania produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by spochybnil pravdivosť výpovede poškodeného, dôvod, pre ktorý by tento mohol uvádzať nepravdu o podstatných okolnostiach, za ktorých malo k predaju sporného vozidla dôjsť, no predovšetkým k odovzdaniu resp. neodovzdaniu kúpnej ceny jeho osobe obžalovaným. Jednoznačne z výpovede tohto svedka - poškodeného vyplýva, že vozidlo bolo obžalovaným prevzaté za účelom prezretia leasingovou spoločnosťou, nie na žiaden iný účel a to nebolo následne poškodenému vrátené, o pravdivosti tejto výpovede ohľadne predstierania predaja cez leasingovú spoločnosť nasvedčujú i listinné dôkazy, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný si pripravil „legendu“ o predaji vozidla cez leasingovú spoločnosť, čo však nebolo v tomto prípade pravda, vozidlo bolo predané osobe B. D., kúpna cena vo výške 9.500 eur nebola poškodenému vyplatená, vyplatil mu len 5.000 eur - ako údajnú splátku leasingu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy mal potom súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak väčšiu škodu, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Štát chráni súkromné vlastníctvo fyzických ako i právnických osôb. Chráni ich pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva hodnotenie a charakteristika obžalovaného - správami č.l. 102, z ktorých vyplýva, že obžalovaný nebol postihnutý v priestupkovom konaní. Z odpisu registra trestov č.l. 93-96 oboznámených rozsudkov č.l. 96-101, 116-118, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku 7-krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť i obdobnej povahy, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 9.12.2015, právoplatným 29.12.2015, ktorým bol uznaný vinným i z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd nevezhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhliadol však dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona - teda že spáchal viac trestných činov, pretože odsudzoval obžalovaného za skutok, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin - sp. zn. 2T/66/2015, a preto ukladal obžalovanému i trest súhrnný podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, podľa zásad ukladania trestu úhrnného podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože ukladal trest za dva úmyselné prečiny, a že už bol za trestný čin odsúdený, teda prevyšujúci pomer priťažujúci okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, a preto použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých týchto okolností, predovšetkým však okolnosti, že v minulosti bolo na obžalovaného pôsobené trestom odňatia slobody, výkon trestu nemal na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv, neodradil ho od páchania ďalšej obdobnej majetkovej trestnej činnosti, výšky spôsobenej škody, potom dospel súd k záveru, že i keď je pravdou, že obžalovaný má právoplatne uložené pre inú ním spáchanú trestnú činnosť trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 28 mesiacov, tejto skutočnosti si musel byť obžalovaný vedomý v čase, kedy ku skutku voči poškodenému v tejto veci došlo, napriek tomu

opätovne sa dopustil podvodného konania v snahe získať chýbajúce finančné prostriedky, ako spôsobu bezpracného zdroja príjmu a predovšetkým z pohľadu ochrany spoločnosti pred osobou obžalovaného, v snahe výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody mu zabrániť v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, ktorou iné osoby pripraví o finančné prostriedky, súd dospel k záveru, že nie je tu dôvod, nie je uložený predchádzajúci trest z pohľadu ukladania súhrnného trestu vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný (tak ako to eventuálne v prípade uznania viny navrhoval obhajca) a potom súd ako primeraný zákonný vzhliadol trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona, teda trest v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Pretože bol obžalovaný v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody v trestu, v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Takýto trest súd považoval potom vo vzťahu k obžalovanému a povahe skutku za zákonný, primeraný a spravodlivý, plniaci účel trestu z pohľadu tak morálneho odsúdenia konania páchatel'a, ochrany spoločnosti pred samotnou osobou páchatel'a, ale i prevýchovný účel trestu v úmysle pôsobiť na ostatných členov spoločnosti, aby sa nedopúšťali obdobného konania.

Poškodený riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 9.500 eur. Súd o jeho nároku rozhodol tak, že v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný poškodenému túto škodu uhradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.